

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 Ianuarie st. v.

Răsboiu sau pace? eată două întrebări, care în timpul din urmă se pun tot mai des și care în partea cea mai considerabilă a presei europene sînt chiar și discutate.

Diarele, care se ocupă cu întrebările aceste, răspund la ele care după pozițiunea lor. Unele țin răsboiul de probabil, de inevitabil chiar. Altele, și cu deosebire oficioasele, își dau toate silințele să convingă pe public de contrarul.

Nu încape îndoială, că pacea este cea mai plăcută și mai dorită de publicul cel mare. Ar urma dar', ca publicul să creadă mai bucuros ceea-ce cetesce în diarele oficioase.

Lucru ciudat e numai, că și oficioasele, ori cât afirmă că pacea are să fie susținută, nu pot încungiura a nu atinge coarde de acele, care slăbesc credința în asigurările lor.

Este vorba că la noi în monarhie delegațiunile au să fie convocate în sesiune extraordinară pe la începutul lunii lui Martie. Împregiurarea aceasta extraordinară o prind diare mai independente și o folosesc drept argument pentru aserțiunile lor răsboinice. Vin apoi oficioasele și vor să domolească spaima ce vor fi crezând că s'a produs în public și demonstrează, că dacă se convoacă delegațiunile, nu urmează ca se fie răsboiu. Însă ce dîc ele mai departe?

Rămân, ce e drept, pre lîngă negațiunea și dîc, că nu răsboiul iminent ar fi cauza întrunirii delegațiunilor austro-ungare. Causa acestei sesiuni extraordinare este, a se vota guvernului unele sume din bună vreme, de care ar avè trebuință, ca să fie gata pentru toate eventualitățile. Căci acum are să cumpere cu mult mai ieftin cele de lipsă pentru întreținerea răsboiului decât după o nefavorabilă schimbare spontană.

Va să dîc și negațiunea din organele oficioase astfel comentată ar fi un fel

de afirmare, deși îmbrăcată în haine, pe cât se poate, pacinice și inocente, ca lumea să nu se sparie de ceea-ce se ascunde în haine.

Guvernele își au considerantele lor când în cestiumi așa de grave proced astfel. Și considerantele aceste de sigur, că nu se refer numai la culpărări ieftine, ci mai cu seamă la responsabilitatea ce o iau asupra-și în cestiumi așa de grave.

Cu toate aceste noi nu scim, că mai de folos este a ascunde și a ține publicul într-o nesiguranță penibilă, sau a-și spune fără multe forme de ce are să se țină.

În timpul nostru răsboaiele nu se poartă de soldați de profesiune, ale căror secrete nu trebuie să le scie și cetățeanul. Răsboaiele în zilele noastre se poartă de poporul cetățean al statului. Mai ales acum, după ce se vor introduce și gloatele, putem dîce, că numai femeile, copiii și bătrânii sînt exemți dela participarea directă sau indirectă la răsboai. De cine să se țină secret lucrul, la care are să participe poporul întreg?

Răsboaiele, mai departe, nu sînt răsboaie de cabinete, de care n'aveau interese fără vro-o câteva persoane.

Din contră astăzi sînt interesele generale ale popoarelor, care dau nasceră răsboaielelor. Ele au să decidă asupra unor cestiumi, de care sînt legate altele, privitoare la bunăstarea materială și intelectuală. Prin urmare fiind toți interesați câți au să participe la dîsele, trebuie să se și entusiasmeze pentru dîsele, nu însă să le fie frică, să se teamă de dîsele. Entusiasmul însă nu se propagă prin aceea că-i arăți poporului lucrul, pentru care trebuie să fie entusiasmat odată, numai în parte, ear' în cea mai mare parte îl tănuiesci.

Prin aceasta pare că guvernul ar vrè să dîc, că tănuiesce lucrul ca poporul să nu se sparie de el.

Aceasta ar fi o metodă greșită din partea guvernelor de a umbla cu poporul.

Abstrăgînd dela împregiurarea, că în chipul acesta s'ar demonstra și un fel de neîncercare, pe cât de nejustificată, pe atât și de inoportună față cu poporul, mai sînt a se lua în considerațiune și interese materiale particulare. Câți din acei ce au să participe activ la răsboiu nu și-ar regula și ei din vreme afacerile lor economice, ca să nu le lase la glasul trîmbiței încurcate și fără de nici un capăt?

De ce dar' organele oficioase de pretutindenea dau expresiune speranței, că răsboiul se va pute evita, pre când guvernele însăși fac pregătiri de răsboiu?

Pentru-că, în adevăr, nu poate să prevađă nimeni cu destulă siguranță, cum au să se desfășure evenimentele. Pregătirile se fac, fiindcă nimeni nu poate să, dacă răsboiul se va pute ori nu evita, și e pentru fiesce-care din statele angajate o cestiume de prudență de a fi pregătit pentru toate eventualitățile. Tot atât de imprudent ar fi însă, dacă spiritele s'ar alarma, fără-ca să se scie pozitiv, că răsboiul e inevitabil.

Starea aceasta de nedumerire generală poate să fie trecătoare, dar' poate să fie și prevestirea unei conflagrațiuni. Privind dar' cestiumea din punctul de vedere al nostru, prudența cere să sperăm, că pacea se va menține și să ne căutam în toată tigna de treburile noastre, dar' să ne și pregătim pentru toate eventualitățile, pentru-ca atunci, când totuși ar izbucni răsboiul, să nu mai stăm pe gânduri, ci să avem o atitudine de mai nainte premeditată.

Revistă politică.

Sibiu, 22 Ianuarie st. v.

Foile budapestane țin, că delegațiunile vor fi convocate probabil pe la sfîrșitul acestei luni și vor avè mai întăiu să voteze suma de 15 milioane, care s'a fost cheltuit deja pentru scopuri militare și pe care guvernele au acordat-o în așteptarea, că vor primi aprobarea ulterioară a legislativei. Afară de aceasta se vor mai presenta noue proiecte, prin care se

pretinde un credit suplimentar de circa 20 milioane. Pre lîngă aceste mai vin și dispozițiunile cu privire la gloate, a căror executare va pretinde de asemenea cam 7 milioane. Pentru armata teritorială austriacă se mai pretinde în sfîrșit un credit suplimentar de 20 milioane așa, că ambele state ale monarhiei vor avè să scoată din buzunar sumulița de aproape 60 milioane floreni.

Situația externă nu e tocmai favorabilă și precauțiunea ministrului de răsboiu comun e justificată la toată întemplantarea. Nimeni nu poate deci să-i facă vre-o imputare, pentru-că ia dispozițiuni spre a fi gata pentru toate eventualitățile.

La articolul diarului „Die Post“ intitulat „Pe tăiușul cuțitului“ face „Kreuzzeitung“ următoarele observări: Articolul de ieri al diarului „Die Post“ e ce e drept, de natură privată întocmai ca și articolul lui de deunăzi; dă însă expresiune dispoziției ce crește mereu atât aici cât și în Francia, dacă aduce dezvoltarea lucrurilor în legătură cu ministrul Boulanger. „Kreuzzeitung“ constată, după un critic al diarului „Autorité“, că în Francia există un curent considerabil în contra lui Boulanger, crede însă că și acest articol întocmai ca acela al diarului „Post“ nu-i în stare să pună stavilă înrîuririi lui Boulanger. Între asemenea împregiurări trebuie să se aștepte omul în toată țîua la cele mai rele lucruri. Pentru Germania numai prin o completă pregătire se poate menține pacea.

Despre dispoziția din Francia primese „Neue Freie Presse“ următoarea depeșă din Paris:

Situația nu se poate defina ușor. Domnesce o neliniște generală; totodată însă se vede nisuița de a împedeca ori-ce izbucnire a temperamentului. La articolul de ieri al diarului „Die Post“ răspund unele foi, că Francia să stee numai pe pace. Cu cât se opintesc însă mai mult presa serioasă franceză a încungiura agitațiunea, cu atât mai mare este neliniștea, ce s'a produs prin crisa financiară. Repețite panice la bursă și căderea rentei umplu de îngrijiri și pe cele mai liniștite persoane, și toată lumea se întrebă, ce au să însemne sguduiriile aceste? Comunicările ce le-a adus „N. Fr. P.“ despre iminenta convocare a delegațiunilor au produs aici o viuă agitație cu toate că se asigura, că aceste măsuri n'au caracter neliniștitor, ci sînt numai nise acte de precauțiune. Cercurile normative însă nu au

Foița „Tribunei“.

Un idil în Roșeni.

Novelă.

De Bret Harte.

(Urmare și fine.)

— Nu e pentru d-ta să ascuți laudă dela o femeie cum sînt eu, o sciu bine asta, — dîse aceasta cu iuteală. Nici pentru mine nu era să viu țîua mare aici la d-ta, dar' vè rog ceva, — nu pentru mine, ci pentru acel copil bun. —

Încurajată fiind de privirea d-șoarei, mai continuă cu o voce slabă:

— Vedeți, d-șoară, copilul acela afară de mine nu mai are pe nimeni în lume, ear' eu nu sînt bună pentru aceea, ca să-l cresc. Și m'am gândit în anul trecut să-l trimit la Francisco la scoală, dar' când am auzit, că va veni o profesoară, am așteptat până-ce v'am vèđut pe d-voastră, și vèđendu-vè, am vèđut-o și aceea, că toate sînt bine și că ear' il mai pot ține puțin pe copilul meu acasă. Oh, d-șoară, copilul acela grozav vè iubesc; dacă ați auzi când vorbesce despre d-voastră, cât de frumos — și dacă el v'ar ruga ceea-ce vè rog eu, sciu că nu l-ați refusa.

— Foarte firesc, — vorbi înainte cu o voce tremurândă, — lucru foarte firesc, că copilul s'ar duce bucuros cu d-voastră, d-șoară, căci tatăl lui, când am făcut cunoștință cu el, era tot un fel de domn, — și copilul, la urma urmelor,

trebuie să mē uite odată pe mine, — nici nu mē tânguesc pentru aceasta. Căci pentru aceea am venit aici, să vè rog, ca să duceți pe Toma, D-đeu să-l binecuvinteze pe acel copil bun și drăgălaș, copil fără de seamăn, — luați-l cu d-voastră.

Se sculă dela locu-i, o luă de mână pe fata aceasta jună și căđu în genunchi înainte ei. — Bani am destui; toți vor fi ai d-voastre și ai lui. Dați-l la vre-o scoală, unde puteți să-l cercetați câte odată și ajutați-l să... să... să uite pe maică-sa. Și lucrul cel mai rău ce d-voastră ați pute face cu el este nemărginit de bun pre lîngă cele ce ar învèța dela mine. Numai să-l scoți din această viață urgisită, din locul acesta blăstemat, din acest pămînt al rușinei și al durerii. Îl duci? așa e că da? vèđ, că da! Nu dîceți ba, — nici nu puteți să dîceți ba. Faceți-l curat, nobil, cum sînteți d-voastră; și dacă va crește mare, puteți să-i spuneți numele tatălui seu, — acest nume, pe care nu l'am rostît de ani de țile, numele lui Alexandru Morton, căruia aici îi dîce Alecu!... domnișoară Marie! — nu vè trageți mână. D-șoară Marie, vorbiți-mi! Îmi luați copilul, așa e? Nu vè întoarceți fața dela mine. Sciu că nici nu ar trebui să vè uitați la o femeie cum sînt eu. Domnișoară Marie! D-đeu meu, ajuta-mè! Mè lasă!

Maria se sculă și se duse ca așteptată spre fereastră deschisă. Acolo se opri, și răzîmîndu-se de zid, se uită cu ochii spre o vargă roșie ce era spre cer și care slăbia, devenia din ce în ce mai palidă. Puțina lumină ce o mai avea îi

mai lumină fruntea ei curată și tînără, gulerul ei alb, mările ei albe și încrucișate ca la rugăciune, dar' nu mē refusa. Îl duci, ori nu? Vèđ după fața d-tale îngerească, așa față am vèđut eu în vis! Vèđ în ochii d-tale, d-șoară Marie! — îl duci, așa e că-l duci pe băiatul meu?

Cea din urmă rađă roșie s'a sfîns, umplu cumva ochii Mariei cu o strălucire de glorie, străluci, slăbi, dispărû. Soarele apusese în Roșeni. În întunec și liniște se auzi glasul dulce al Mariei.

— Îți iau băiatul cu mine. Trimite-l încă seara asta la mine.

Mama fericită atinse cu buzele marginea șortului Mariei. Ar fi vrut să ascundă fața în încreșturile sînte ale acelu șort, dar' nu îndrăsnia. Se sculă în picioare.

— Scie omul acesta, — scie planul d-tale? întrebă d-șoara Maria cu iuteală.

— Nu, nici nu-și bate capul cu asta. Nici nu și-a vèđut încă copilul, ca să-l poată cunoaște.

— Du-te la el numai decât, — încă în seara asta — iute! Spune-i ce ai făcut. Spune-i, că eu și-am dus copilul și că el nu-l va mai vedè — nici odată nu va vedè... pe... pe co-

pil. Ori unde va fi, să nu vină după el; ori unde îl duc, să nu-l caute. Da, du-te, du-te acum, te rog, — sînt ostenită și — mai am încă mult de lucru.

O petrecu până la ușă. În prag femeia se întoarse:

— Noapte bună! fi dîse.

Ar fi voit să se arunce la picioarele d-șoarei Maria. Dar' în acel moment fata tînără își întinse brațele, și vre-o câteva minute strîns la pieptul ei nevinovat pe femeia rătăcită și apoi închise și încuiă ușa.

În țîua următoare Iosif Zimbilă, surugiul postalionului din Capitală, — își luă în mări frênele cu un simț ca și cum ar avè asupra-i o răspundere foarte mare: între pasageri era și d-șoara profesoară. Când ajunseră la drumul mare, numai decât oprî caii după dorința unui glas plăcut din lăuntru și așteptă cu smerenie, până-ce Toma se coborî din postalion, după porunca d-șoarei Maria.

— Nu din tușul acela, Tomă, — din celalalt.

Toma își scoase briceagul seu nou, și tăiînd o creangă dintr'un tuș mare de azalee, o dădu d-șoarei Maria.

— Ei! putem să mergem?

— Să mergem.

Și cu aceasta se sfîrși idilul din Roșeni.

Trad. de Ioan Russu.

abdis de speranța de a se menține pacea. Corespondentului D-Voastră i-s-a asigurat din parte competentă, că între Germania și Franța nu s'a întâmplat nimic, ce ar pute să justifice articolii alarmatori ai foilor oficiale germane. Franța desigur nu va ataca pe Germania și nici nu se crede, că Germania va declara războiu Franței.

Din Berlin se împărtășește, că sgomotele alarmante din zilele din urmă n'au agravat situația, dar' nici n'au ameliorat-o. Situația e și acum serioasă. Ne-greșit că războiul nu e așa apropiat, după-cum se pretinde, dar' e sigur, că în cercurile competente germane domnește părerea, că mai curând sau mai târziu va trebui să vină la o răfueală cu Franța. Asigurările de ambele părți: că nimeni nu se gândește la un atac, — chiar de ar fi date *optima fide*, nu ofer o garanță sigură pentru pace. Aceasta se poate găsi numai în întărirea militară a Germaniei. În cazul din urmă cel puțin ar înceta nedumeririle în Germania și ar veni earăși liniștea, ce domnește până în momentul în care preponderanța numerică a oștirii franceze a provocat grijea factorilor responsabili pentru siguranța Germaniei. De fapt raporturile franco-germane sînt acum satisfăcătoare, ceea-ce constituie pericolul este jocul unor elemente franceze cu idea răzbunării și grijea Germanilor de izbucnirea fără veste a acestui foc. Remediu în privința aceasta este numai în adoptarea proiectului de lege militară, prin care s'ar fortifica Germania milităresce.

Sgomotele ce se tot ivesc prin foile engleze, că Poarta are de gând să intervină milităresce în Bulgaria, spre a răsturna regenta și a o înlocui prin dl Zancoff, se consideră a fi cu totul fără temei. Poarta, după-cum se depeșează din Constantinopol, nu s'a gândit nici odată la asemenea măsuri; din contră ea așteaptă cu pacientă soluțiunea, la care crede că va ajunge cestiunea bulgară prin mijloace cu totul pacifice și aceasta curând. Tot așa de neîntemeiate sînt scrierile despre o alianță turco-munteșeană. Turcia n'are alianță nici cu Muntenegru, nici cu vre-un alt stat, deoarece Poarta în politica sa, în dreptă pentru menținerea păcii, vrea să aibă mâna liberă în toate sensurile, de altă parte să întrețină bune raporturi cu toate marile puteri și cu toate statele balcanice.

Despre mesagiul englez scrie „Nord. Allg. Ztg.“: Dacă cercetează cineva mai de aproape argumentațiunea atât a mesagiului, cât și a discuțiilor urmate în această privință în camera lordilor și în camera comunelor, dobândește impresiunea, că Englitera nu este oarbă față cu pericolele, de care pare a fi amenințată actualmente pacea europeană, și că sferile conducătoare nutresc speranța dar' nu siguranța, că Europa va eși triumfătoare din criza ce se înăspresce continuu.

Despre scrierile dlui Odobescu

afăm în „Curierul literar“ al „Românului“ următoarele:

În dese rînduri am avut ocaziunea a vorbi în aceste Curieri despre elementul pitoresc și dramatic, eminentamente dramatic, care stă ascuns în Cronicile române, și tot în atâtea rînduri uram cu dor cercetarea mai de aproape a acestor monumente ale istoriei naționale de către novelistii și scriitorii nostri contimporani.

Reedițiunea, în frumoase și bine imprimate broșuri, a două romane istorice scrise acum aproape 30 de ani de unul din magistrii vorbirii și scrierii pe românește, dl Alexandru I. Odobescu, reedițiunea lui „Mihnea Vodă-cel-Rău“ și „Doamnei Chiajna“ de la biblioteca Samitca din Craiova ne dă earăși convenitul privilegiu a preveni asupra acestui element pitoresc și dramatic al Cronicelor române.

Am recitat acum, cum cetiam și recetiam odinor pe „Mihnea“ și pe „D-na Chiajna“, și tot astfel acum ca și în vremurile de mai înainte, — chiar lăsând la o parte bogăția coloritului și armonia frazei în stilul dlui Odobescu — nu ne-am putut opri de a nu admira înlesnirea, cu care admirabilul scriitor român și-a apropiat pasiunile și viața românească din veacul XVI-lea al istoriei noastre.

Nu uitați, rogu-vă, D-Voastră, cei cari adorați modernismul, analiza subtilă a sentimentelor rafinate din ziua de azi, despăcarea în patru a unei emoțiuni și cercnerea, rescernerea minuțioasă a unei simple vibrațiuni, nu uitați, rogu-vă, că

Această impresiune se confirmă în special prin modul cum a expus lordul Salisbury în camera lordilor pozițiunea Engliterii față cu ulterioara desfășurare a afacerilor bulgare, precum și prin limbajul resemnat, pe care l'a întrebuințat primul ministru al Engliterii în fața perspectivei unui războiu între Franța și Germania. Dacă lordul Salisbury, cu toate acestea speră, că „Europa va fi ferită de groaza unui conflict între națiunile civilizate“ și în această privință se referă la opiniunea ambasadourilor englezi din Paris și Berlin, prin aceasta se constată numai, că în sferile conducătoare din Berlin și în cele din Paris probabil de asemenea, există voința sinceră de a menține pacea. Dar' grijile, cari apasă asupra opiniunii publice, își iau naștere din alte cauze și nu din raporturile oficiale.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Arad, 31 Ianuarie n. 1887.

(În ajunul balului român.) Este datina a se scrie despre baluri în genere, aceasta s'a întâmplat de regulă și despre balurile din Arad despre toate; eram toți făloși, când cetiam raporturile după bal; deși după părerea mea, încă nici un raport nu a satisfăcut din deplin falei și cinstei naționale, ce se ved la balurile din Arad.

Cele mai multe baluri sau mai toate ce au fost în Arad de vre-o două decenii, au fost nu numai între noi, dar' chiar și vis-à-vis de străini cele mai splendide, atât prin mulțimea ce se prezentă, cât și prin gustul ce-l prezentau atât damele, cât și întregul public: au fost, și mai toate balurile când la 80—100 părechi jucând jocurile sociale, între cari nu veți alt chip și fisonomie, decât pur și curată română, cum a lăsat D-zeu mai frumos; nici pomană de vre-un străin; este Aradul și provința atât de bogată în inteligență, încât numai 10% de va lua parte la vre-o petrecere, nu ar fi în tot Aradul sală să se poată cuprinde în ea; pot dice, că doară în Ungaria nu sînt atâți inteligenți, ca în comitatul nostru, — și fiindcă toți sînt în stare bunișoară, balurile aradane întrec pe toate doară din balurile naționale.

Ce e mai frumos, vedem mai de multe-ori oaspeți de prin Ardeal, Timiș, Biharia ș. c. l. comitate, unde se află Români.

Ni-se apropie un astfel de bal, care este anunțat pe 17 Februarie 1887 st. n. în favorul reuniunii femeilor române, pentru a căruia reușită ar trebui toată suflarea românească să facă propagandă; propagandă dic, căci marea e scopul, în care interes ne vom aduna, — propagandă vreau să fac și eu prin ordurile acestea, dar' mă tem, că am smintit firul, și în loc de propagandă, nevoină voi strica cauzei, prin aceea, că îmi permit a aminti și un pas greșit, ce s'a făcut mai cu toate ocaziunile la arangiarea balurilor naționale din Arad.

Greșeala noastră, respective a arangiatorilor totdeauna a fost, că deși, precum am dis și

precum s'a dovedit totdeauna, am avut așa frumos și numeros public pur național român, încât de abia am încheput în sală, totdeauna s'a făcut lucru de politică mai înaltă, și s'au chemat și străini din considerări mai politice; nici aceasta nu făcea mare gâlăgie, dacă se chemau autoritățile, despre care se scrie, că de se vor prezenta pe vre-o 1—2 oare cu toată cuviința vre-o 2—3 șefi nu făceau nici o strămutare în decursul balului și colorii lui naționale. Aceste autorități, și ca atari ridică la nivelul culturii moderne vedând petrecerea noastră pur națională, se depărtau la timpul seu pe deplin satisfăcuți. Se face, respective s'a făcut însă la toate balurile un abus, care s'ar pute lăsa baremi de aici încolo; că s'au chemat, s'au doară și nechemăți s'a permis să între în sală nise străini, la care tot ce e românesc este înaintea lor numai batjocură, și au venit ca să fixeze și să bată joc de jocurile, doară și de publicul nostru, nise indiviți, cari chiar și la balurile lor sînt desconsiderați, și cari după-ce fumigează la noi publicul, se reîntorc în refector; apoi făcându-se socoteală, că străini vor fi cât de mulți, deși nu vin nici când mai mulți de 4—5; pentru a satisfăce plăcerii politice mai înalte, cari ați, mână și în biserică ni se bagă, sau doară ni s'a și băgat, (bunăoară cu „Hazadnek rendületlenül“ din biserica Hălmagiului), pentru-ca Românul să nu poată fi nici când pur și curat, ci un pic cam pistriț, îi pun păcatele lor pe arangiatori și pun câte 1—2 sau și mai multe: „Csárdás“-uri între ordurile jocurilor, care jocuri apoi nefind nici un străin jucător, — fiindcă ori sînt numai nise oameni de autoritate, — toate „Csárdás“-urile în fine rămân să le joace nația, de silă.

Atrag atențiunea onor. comitet arangiator la aceste din urmă două împregiurări, ca adevă:

1. Dacă invită la bal autoritățile, ori pe aceia, ce singuri cer întrarea, pe cesti din urmă să-i aleagă, căci lipsă nu am avut nici când de ei.
2. Ca „Csárdás“-ul să nu-l mai pună în ordinea jocului, căci cu el cred, că chiar nici poliției înalte nu-i satisfac, dar' nici străinii singuri nu cred a se delecta prea mult în el, căci la mulțime este desconsiderat și e numai o forțare zadarnică; și se poate că se va deștepta în careva din publicul român adevăratul simț național și — prin vre-o șuerătură, va da cu tot dreptul echoul cuvenit.

Un balist vechiu.

Cronică.

Avis pentru cei obligați la serviciu în gloate. Prescripția privitoare la gloatele din țerile coroanei ungare, va apăre încă în septem-măna aceasta. Prescripția pentru țerile supuse coroanei ungare difere mult de cea austriacă, mai ales în ceea-ce privește împărțirea ei, precum și numărul dispozițiilor în ceea-ce privește organizația honvedimei precum și a gloatelor, care nu au de a face cu corpurile de gloate pentru veterani și pentru reuniunile de pușcași ca în Austria. În timp scurt vor apăre mai multe dispozițiuni întregitoare, privitor la gloate. În înțelesul prescripțiilor austriace pentru gloate, membrii unei loge de francmasoni nu pot aspira la rangul de ofițeri. În Ungaria însă sînt logele de francmasoni concesse de autorități și

cade ori nu cade? se vinde ori nu se vinde? așa e ori nu e așa?

Și într'adevăr, eu cred, că dacă ar fi să portraitizezi vre-un chip din galeria noastră istorică, prima însușire ce trebuie să dai acelu chip este nota timpului seu. Un exemplu minim: altfel încrută stufoasele lui sprâncene boierul revoltat, Drăgan bună-oară, din „Domna Chiajna“ a dlui A. I. Odobescu, și altfel le va încrunta boierul infuriat al timpului nostru. Dar', și unul și altul nu vor înceta pentru aceasta a fi oameni, trăind și lucrând în măsura vremurilor lor.

De aci, din această pricepere completă până în cele mai neînsemnate ale ei amănunte, ale epocii ce descriesem și a oamenilor ce trăiesc într'insa, reese marele merit al novelor dlui A. I. Odobescu, de aci, acea poesie și acele colorii moritorie aruncate cu mână măiastră asupra scenelor povestite, și grandoarea, maiestatea încrunțată, puterea supra-umană a mumei-princese din secolul XVI, a Domnului rău și curajos din aceleași vremuri.

Liniile lor, proporțiunile personalității fiecărui ne uimesc, nu le-am înțeleg de nu ne-am aduce aminte cum, când și unde au trăit. D-na Chiajna ca femeie, Mihnea-cel-Rău ca bărbat „trece slaba-ne măsură“, cum dicea Alexandrescu despre Mircea-cel-Bătrân. Abia ne vine a crede, că au fost așa oameni, cu astfel de pasiuni, cu astfel de puteri. Aceiași poet dice mai departe:

Au trecut acele vremuri, vremi de fapte strălucite, Însă triste și barbare. . . .
au trecut, dar' au fost odată, și prin urmare cei-ce le făceau erau tot atât de străluciji,

provădute cu statute încuviințate de minister, de aceea prescripțiile austriace nu pot să aibă valoare și în Ungaria.

Un nou baron austriac. Dr. Rieger, cunoscutul conducător ceh, dela 1881 cavaler al ordinului coroana de fier cl. a II-a, a fost numit în urma statulelor baron.

Ordin de a sta gata pentru marș. Reproducem cu toată reserva după „Budapester Tagblatt“ următoarea scire: Regimentele de infanterie 23 (baron Döpfner) și 69 (Iellacsics) respective batalioanele din regimentele aceste, ce sînt în garnisoană în Budapesta au primit astăzi ordin, să fie gata pentru marș la Cracovia pe la sfîrșitul lui Februarie sau începutul lui Martie. Cercul de întregire al regimentului Döpfner e Maria-Teresiopol, ear' cel al regimentului Iellacsics Alba-regală. Totodată a primit regimentele de artilerie 4 și 5 ordin de a sista vîndărea remontelor.

Hymen. Dl Mihail Stănescu, fiul vîduțului comerciant din Brașov d-lui Tache Stănescu, își va sîrba Duminecă în 25 Ianuarie st. v. cununia cu domnișoara Victoria Nacian, fiica doamnei Ana I. Nacian din Ploesci.

Un pretins cuvînt al Maiestății Sale. „Deutsche Zeitung“ e informată dintr'un isvor din Petersburg, că Maiestatea Sa Francisc Iosif ar fi exprimat un cuvînt important despre afacerile bulgare. Maiestatea Sa se dice, că s'ar fi exprimat față cu un ministru plenipotențiar al unei mari puteri, că sperază în menținerea păcii, cu toate aceste onoarea Austro-Ungariei pretinde, ca la cas, când Rusia ar ocupa Bulgaria, monarhia să recurgă la sabie.

Spargere la un juvelir. Într'una din cele mai frecventate strade ale Budapestei s'a comis în noaptea din 3 Februarie n. o mare spargere. Ciasornicarul și juvelirul Max Steinitz e păgubășul din pricina acestei spargeri.

Asasinarea unui primar. Din Hatzfeld primese „Pester Lloyd“ scirea telegrafică, că primarul din comuna Bănat-Comloș a fost omorît cu o secure.

Alsațienii și revanșa franceză. Întem-plările cu ocaziunea deschiderii comisiunii țerii din Alsația și Lotaringia nu vor fi trecut fără a lăsa o impresie asupra Franței. Toți vorbitorii, atât aderenții cât și contrarii septenatului, au declarat, că Alsațienii voesc pacea, și fără de a se auzi un singur cuvînt de desaprobară a putut să cetească secretarul de stat Hofmann următoarea declarație: Dacă judec eu bine dispozițiunea acestei țeri, atunci ea ar fi: Nu pretinde și nu doresce nimeni în Alsația, ca Franța să poarte războiu cu Germania, pentru-ca să câștige dela aceasta Alsația și Lotaringia, un războiu, care pentru Franța va fi o mare primejdie, ear' pentru Alsația o nenorocire groaznică. Decât să se încerce Franța într'un astfel de războiu, mai bine rămân Alsațienii ceea-ce sînt, sudiiți ai imperului german. Aceasta e dispozițiunea țerii, cel puțin eu cred a majorității covârșitoare. Dacă trimite țeara în „Reichstag“-ul din Berlin deputați, cari acolo vor dice hotărît, că Alsația și Lotaringia nu voesc să scie nimic de un războiu de ravanșă, acest incident de sigur va avé influență asupra Franței.

Sinodul României va fi convocat luna viitoare, spre a examina proiectul de lege în-

pe cât de tristi, (înțelesul de „grozav“ al lui „tristis“ latinul) pe cât de barbari.

„D-na Chiajna“ antăiu și „Mihnea-cel-Rău“ al doilea sînt, prelungă probele cele mai elocvente despre magistrala comprehensiunea a secolului XVI de cătră dl A. I. Odobescu, și probele cele mai convingătoare despre cele ce am dis și vom continua fără încetare a dice cu privire la elementul pitoresc și dramatic al Cronicelor române.

Și acum, mai vorbi-vom despre stilul scriitorului care, după părerea tuturor, este fruntașul prosei române din timpurile noastre?

Nu cred de trebuință; fiecare cetitor va simți singur cetind pe „D-na Chiajna“ sau pe „Mihnea-cel-Rău“, sau acele pagine colorate cu amorul și minuția adevăratului artist din „Pseudokinigheticos“, va simți, dic, toate frumusețile acelei fraze mândră în mers, armonioasă în sunete, bogată în podoabe, statornică în firea-i neaoș-românească, — într'un cuvînt, frasa dlui Odobescu.

O singură observațiune se nasce pentru noi din prefața pusă în fruntea broșurei, în care dl Samitca pentru mulțumirea cetitorilor români, a retipărit pe „D-na Chiajna“ și pe „Mihnea-cel-Rău“. Limba dlui Odobescu din 1857 — anul în care „Românul“ a publicat în foiaște aceste două giuvaeruri ale prosei române — nu mai este limba dlui Odobescu din 1887. D-sa își dă seamă de mersul timpului, de coristele lui, de schimbările necesare ce se operă, ce trebuie fără doar' și poate să se sîrșească în bogăția limbei.

Ca și Orașiu odinioară, fruntașul scriitor

vă aflați prin „Mihnea-cel-Rău“ și „D-na Chiajna“, înaintea unor tabele, care vă înțăpșează, scene, viață, pasiuni și emoțiuni din secolul cel mai turburat al Țerilor-Române; aduceți-vă aminte, că Dănesci și Drăculesci, Basarabi și earăși Basarabi simțiau și trăiau cu aceeași putere mare, sêlbatică, fioroasă, ca și buzduganul ce rotocoliau cu vuet de asupra capului lor.

Între „Sirele de Coucy“ al evului mediu francez și „Sirele de Framboisy“ al contimporanilor lui Napoleon III și alții, există, pare-mi-se numeroase deosebiri. Între simțemintele de soție și muma de regi ale Caterinei de Medici și între simțemintele de soție și muma de împărat ale Eugeniei de Theba-Montijo, cred că vom recunoaște oare-care semne de diferențiere, și un analisor minuțios ca Paul Bourget, care ne-ar înțăpșea pe Caterina de Medici, această doamnă Chiajna a istoriei franceze, sub aceleași rađe de lumină ca și pe prea frumoasa parisiană exotică, pe împărăteasa Eugenia, s'ar înșela din tot în tot în făcutul seu.

Tot astfel, fără pic de deosebire, înțelegem pe „Mihnea-cel-Rău“ și pe „Doamna Chiajna“ a dlui A. I. Odobescu. A căuta pe omul sau pe muma timpului nostru în cei doi sumbri eroi ai novelor istorice ale scriitorului român, ar fi ca și cum un critic al timpului Doamnei Chiajna și lui Mihnea-cel-Rău, scriind pe acele vremuri, ar fi cutezat să ceară scriitorilor dintre 1500 și 1600 să de eroilor lor pasiunile oamenilor din secolul nostru, secolul despăcării firului de pînă în patru — în cele mai multe rînduri pentru cea mai deplină anosteală a nenorocului cetitor, care înghițind sute de pagine, se întreabă într'una:

toemit de ministrul cultelor pentru îmbunătățirea sorții clerului.

Flotila României. O mare cantitate de material, destinat pentru flotila română, a sosit la Galați.

Scoala veterinară din București va fi reorganizată, mărindu-i-se și programul. Pentru acest scop se va numi o comisiune, care să alcătuească un regulament.

O întrevorbire prin telefon. Din Paris se depeșează: Președintele Grévy a vorbit astăzi după aceeași prin telefon cu regele Belgiei. Legătura între palais Ellysée și palatul regal din Bruxelles a fost directă.

Măsuri militare în Belgia. În cercurile deputaților din Belgia se vorbește, că ministrul de finanțe va cere în curând dela camera un credit de 50 milioane franci pentru armată și pentru întărirea fortificațiilor din giurul lui Antwerpen și cele dintre Lombré și Maas.

Măsuri militare în Italia. Crispini a așternut camerei în Ausilia creditul de 5 milioane pentru Massaua. Mâne se va ține dezbateră.

„Italia Militaire“ spune, că actul ministerial pentru introducerea pușcii Veterli transformată se va publica în curând. În cursul acestui an se va distribui această pușcă unei mari părți de infanterie de linie și armatei permanente.

Încordarea franco-germană. O depeșă din Paris ne spune, că diarele de acolo califică articolul din „Post“ și în contra amestecului german în afacerile interne ale Franței. „Tamps“ nu voese a lua în serios polemica diarelor germane, din contră el a dispus a scusa tonul aspru al foilor germane, considerând partia importantă ce se joacă în Germania, căci acolo e vorba cine are să biruească imperialismul ori parlamentarismul. Această împiegurare explică totodată pentru ce se aleg astfel de mijloace pentru a efectui o apăsare asupra alegerilor. „Tamps“ dă diarelor franceze sfatul a nerăspunde. „Tamps“ dă diarelor franceze sfatul a nerăspunde.

Explicări franceze în Berlin. Ministrul plenipotențiar al Franței Herbert, a încercat a înfățișa intențiunile lui Boulanger într-o întrevorbire avută cu contele Herbert Bismarck ca liniștitoare.

Pregătiri de război rusesci? O depeșă din Cracovia ne spune, că în Lublin s'au clădit deja bătălii pentru 10.000 militari. La Modlin și Zamosc se vor clădi până în 13 Februarie alte bătălii pentru câte 10.000 militari. „Telegraphului“ se scrie din Chișinău (Basarabia), că acolo s'au primit ordin de a pregăti furagii și proviant pentru armată în mare cantitate. Ordinul e general pentru Sudul Rusiei și intenționa a încheia contracte cu d-nii Hersch Firstenberg, pentru Basarabia, Leon Margulis, pentru Ecaterinoslav, Abraam, Grion Margulis, pentru Samoil pentru Odesa, Zurovsky pentru Sevastopol și Nohim Granat pentru Podolia. La Chișinău s'au scos și ținuturile proviantului colonelii Hold și Tibalsky.

Suita Țarului Alexandru III. Dela venirea sa pe tron, Țarul a căutat să micșoreze

român scie, că cuvintele nase, trăiesc, mor, renasc, sunt în continuă schimbare.
si volet usus. Și așadar usul o voiesc; vorbirea de toate dizele ne spune sau mai bine ne împune a fi de cuvintele cele noue, a le primi în scriere, a nu scotoi cronicile sau taxtul basmelor și poesiilor populare pentru a găsi, perdute în noaptea uitării, cuvintele vechi, pe care de-a sila le facem să spună lucruri noue, moțiuni noue, nuanțe noue.

..... Licuit, semperque licbit
Signatum praesente nota producer nomen.

Acel archaism „Odobescu“ despre care vorbesc unii, nu există și n'a existat nici odată decât în mintea acolora, cari au fost și sunt franțuziți sau radicaliști până la măduvă. Scriitorul — căruia câți și câți din tinerii de astăzi îi dic cu iubire învătătorul — dl Odobescu a scris în 1857, cum se vorbia în 1857, adecă românește, curat românește, și scrie așadar în 1887 cum se vorbeste în 1887 adecă tot românește, curat românește, cernând, curățind, alegând din cuvintele noue pe cele din demne de a intra în prosa română.

S'a părut arhaică limba d-lui Odobescu când ne apucaseră pe cei mai mulți născădrăvanele. Acum însă că „blasamei siorbitone cu scribentia“. Acum însese ale blasienei gusturi ne-au lăsat, mulțumită Domnului și bunului simț popular, limba arhaică a d-lui Alexanru I. Odobescu este limba românească, curată, frumoasă, puternică și bogată; limba și stilul, pe care le urmărea dela Tisa până la Mare tuturor scriitorilor români.

Gion.

suita. El voia să nu aibă mai mult decât 12 generali-adjutanți și 12 adjutanți în suită. De fapt, această reformă s'a făcut foarte repede. La moartea lui Alexandru II. 1881 suita imperială se compunea din 405 persoane; așadar nu se compune decât din 206, din cari 93 generali adjutanți, (din cari 5 sunt încă din timpul lui Nicolae), 51 generali și 120 adjutanți. În suita imperială se află 14 mari-duci, 3 duci de Leuchtenberg și 2 prinți de Oldenburg. După alianțările, suita imperială se compune din 177 Ruși, 45 Germani, 8 Finlandezi, 5 Polonezi, 3 Georgieni, 1 Meretian, 1 Armean, 1 Tatar etc.

Iubilen Papei. Toți jurnaliștii catolici se vor întruni la Roma, pentru a se sălăui asupra darului ce-l vor da Papei cu ocazia iubileului sacerdotal.

Raportul

secretariat despre activitatea eforiei școlare, a fostilor grănițeri din regimentul român I, din Hațeg citat în adun. gen. a comp. II-a ținută în Hațeg la 8 Ianuarie 1887.

Onorată adunare generală!

Acum sunt 3 ani de când onor. adunare generală s'au ales în 9 Februarie 1884 eforia școlară consistătoare din 6 membri ordinari și 3 suplenți, depunând în mâna acestora încrederea pentru apărarea și conservarea școlii noastre centrale grănițerească de reuniune din Hațeg. A împuneric-o — conform legii se conlucre la prosperarea și înflorirea școlii noastre. Eforia aceea însă, înform legii noastre statutare a putut lua frânele, pentru a-și îndeplini sfânta misiune cu conștientitate numai după aprobarea alegerii, ce a urmat sub nr. 157 al on. comitet central din Sibiu în 16 Februarie 1884.

Când eforia a luat frânele — carea, la propunerea preșidentului eforial, chiar în prima sa ședință a hotărât: „umăr la umăr, ca școala, mama bisericii și desțepătoreaa națiunii, să înflorească“ — a nutrit o idee pe cât de grea de rezolvat pe atât de importantă.

Etă dar' firul roșu ce a caracterizat-o pe eforia școlară și a îndemnat-o la respectarea sublimului focal ca basă a științei, culturii și civilizațiunii.

Activitatea eforiei școlare se răspândește, conform statutului, sancționat de Maiestatea Sa preste interului, sancționat și fundul școlă local.

Interiorul școlii precum și exteriorul, dupăcum ne este cunoscut — acum trei ani școala noastră în toată privința era în o stare nu prea laudabilă, pentru-că:

I. Corpul didactic — tot cel de așă — deși se compunea ca și așă din persoane apte, probate și vrednice, totuși ajunsesă stadiul compătimitirii. Vermele discordiei crescuse și părea că o să causeze sguduiri în temelia școlară.

Cea mai mare datorință ce s'ia impus-o eforia — și în special angajamentul preșidentului eforial — a fost stărpirea acelei sēmēnte.

Cu bucurie notăm deci onoratei adunări generale, că aceasta pentru binele comun, pentru școala, și pentru exemplu a dispărut, și locul earșă l'au ocupat înțelegera și pacea.

Despre rezultatele obținute de școala studioasă, în totdeauna cu fală trebuie să ne mândrim, că acelea atât moralmente cât și în știință au fost eminente. Și școala noastră după-cum arată cercularele comitetului afimistrativ — fost însemnată totdeauna între cele dintâu — dacă nu în local prim.

În decursul acestor 3 ani 26 elevi de ai școlii noastre s'au aplicat la deosebite măiestrii și comericiu, pre când 19 studiază mai departe la școli medii, cu totul 45 de elevi.

II. A doua datorință prea necesară și imperativă a fost pentru eforia, a se îngrijii pentru a îngradi curtea și grădina, a despărți curtea de grădina, a face ca grădina să corespundă școlii, ca elevii să se îndulcească și de acest ram — să primească instrucția și din grădinarit adecă în fogă și legumărit.

Și-a propus ca să acopere pivnița, fiindcă era spre totala ruinare, a face fântână și altele necesare la școală.

Înainte de toate trebuie, și ne ținem de datorință, a aduce la cunoștința onor. adunări generale, că onor. comitet administrativ de fondul școlastic al fostilor grănițeri din regimentul român I din Sibiu, la cererea eforiei școlare a binevoit a ne procura din fondul școlastic central ciment și a vërșat preste cărămida cu care era pardosit ambitul, ca astfel să ne scutim de praful cel mare și stricăcios ce se făcea prin ambit și intra prin odăi și salele de propunere.

III. Venitul școlii stă: din didactru de câte 4 fl. anual dela copiii negrițeri afară de comună, 2 fl. din petreceri și altele.

Eforia vine deci a raporta, că în timpul activității sale în decursul acestor 3 ani, deși a avut puțin venit la școală, totuși mai mult acela a știut să-l folosească astfel, ca să poată face tot ce s'ia propus — și totul mai mult la stăruința preșidentului eforial.

Din venitul școlii preste tot s'au cumpărat lemne de foc pentru ambe clasele și învătători, totdeauna, ca nici de o parte să nu fie nici o suferință.

1. Venitul anului I-ii 1884 a fost 106 fl. 52 cr. și speșele 102 fl. 89 cr.

Mai înainte în anul prim 1884 s'au îngradit grădina cu pālan și a despărțit grădina de curte și s'a făcut grădina școlară.

Propunerea grădinaritului, adecă legumăritul și pomăritul a fost încredințată învătătorului dirigent Nicolae Sanzian din partea comitetului central.

Astfel copiii școlii noastre așă primesc și această instrucție, foarte pretinsă la poporul nostru, practice și teoretice.

2. Venitul anului al II-lea 1885 a fost 107 fl. 63 cr., speșele 102 fl. 47 cr.

În anul al doilea s'au acoperit pivnița (ce-larul) s'au mai făcut unele reparaturi mai mici, s'au vărșuit, curățit, etc. și alte mai multe.

3. Venitul anului al III-lea 1886 a fost 90 fl. 43 cr., 8 fl. rest neincasat și 9 lei noi în natură. Erogatele au fost 79 fl. 73 cr.

În anul acesta am făcut fântână la școală, s'au îndeplinit unele recerinte mai mici; ba s'a pus și basă la pregătiri pentru arangiarea locului de gimnastică și a curții școlare, precum și pentru facerea stupinei și începerea stupăritului rațional.

IV. Eforia școlară-a ținut mai în toată luna ședințe eforiale.

Dintre obiectele cele mai serioase la desbateră au fost, cum se se poată procura lemnele de foc gratuit din pădurea fostilor grănițeri (grănițerească) din Hațeg? ceea-ce până acum nu s'a putut așă, apoi apelarea contra decisiunii comitetului administrativ comitatens: că școala noastră este: „școala centrală grănițerească de reuniune“ și nici când școala comună și nici că aparține categoriei acolora și alte multe obiecte după-cum arată actele cu protocolul exhibitua referitoare la școala și direcțiunea ei. Cercetarea ședințelor cu puțină excepțiune a fost regulată.

V. Biblioteca școlară încă s'au înmulțit prin donațiuni, colecte și prin cărți date de comitetul central cu 65 opuri.

Mai însemnată a fost colecțiunea d-șoarei Lucreția Muntea: la 31 opuri în preț de 20 lei, sau aproape 60 fl. (bani de ai noștri) și 9 lei în natură; apoi a d-nei Emilia N. Ciurcu născută Riconar, precum și donațiunea d-șoarei Emilia Nicoară și altele, cărora eforia le-a exprimat mulțumită la timpul seu.

În fine eforia cu durere vine a aduce la cunoștința onor. adunări generale, că zelosul membru eforial și reprezentantul nostru ca deputat acum trei ani — Marcu Ivasc a încetat din viață; — eforia s'ia exprimat condolență.

Onoratele adunare generală!

Aceasta este activitatea noastră în timp de 3 ani. Basași pe proverbul: „Faptele tale mărturisesc, că cine ai fost și ce vrednicesci“ — depunem raportul despre activitatea eforiei — și cu aceasta eforia se retrage.

Hațeg, în 8 Ianuarie 1887.

Nicolae Sanzian,
învătător dirig. ca secretar eforial.

Cuvânt de deschidere

rostit de dl George Ciuciu, președintele eforiei școlii centrale grănițerești de reuniune din Hațeg, ținut în adunarea generală a fostilor grănițeri din compania II-a în regimentul român I. la Hațeg în 8 Ianuarie 1887.

Onorată adunare generală a fostilor grănițeri din compania II-a în regimentul român I de grănițeri! Alaltăieri serbarăm născerea Mantuitorului nostru Isus Christos. Alaltăieri serbarăm acea și mare, întru carea D-șeu a trimis pre unul născut fiul seu în lume pentru rescumpărarea omenimei, adecă pentru a sfărma lanțul întunerecului, întru care lumina omenimea — și a ne îmbrăca cu arma pliniei.

Di Christos în timpul viețuirii sale pe pământ nu s'a numit pe sine împărat sau patriarh, nici alt epitet înalt nu a purtat, ci s'a numit învătător.

El s'ia iubit poporul seu fără deosebire. El pre toți oamenii îi privia de ai sei. Pre toți îi iubia și îndrepta înocmai precum își iubese tatăl pe fiii sei.

Dintre toți mai mult și mai cu foc a iubit pre copii.

Odată obosit fiind a pausat, — ear' învătăceii sei au îngrijit, ca să se poată odihni. Într'aceea mulțime de părinți cu copiii lor s'au adunat împrejurul lui Christos, ca să asculte învătăturile lui; învătăceii sei — apostolii — nu le-au dat înținare. Christos aușind aceasta a dis lor: „Lăsați pruncii să vină la mine, că unora ca acestora este împărăția lui Dumneșeu“.

Însemnatăa cuvintelor acestora s'a răspândit și preocupă întreaga omenimea.

Toate popoarele au aflat adevărul învătăturilor lui Christos și s'au convins, că omul fără pricepere — fără știință — este un instrument, ce trăiesc în lume fără viață.

Deci popoarele pentru binele general au aflat de lipsă a pune pond și a se interesa de învătătură — de carte; au înființat școli pentru cultivarea și perfecționarea neamurilor, au sădă am ajuns așă la concluziunea, că fără carte, fără știință — fără luminarea minții — adecă fără școli, nu putem trăi în lume.

Părinții noștri ne-au lăsat atare moștenire, pe care sântem îndatorați a o păstra și susține — îngrijindu-ne pentru înaintarea ei. Ei până la desfășurarea grăniței au luptat și suportat mari greutăți — ba martori sânt unii dintre d-voastre ca fosti grănițeri — luau cu sine mēlaiul în spate și pușca pe umăr, se duceau pentru apărarea grăniței, pentru îndeplinirea datorințelor lor, ba și înaintea gloanțelor inimice.

Ce a fost însă răspălta ostenelelor lor? Un bărbat mare al națiunii a stărunit, obosit și trudit mult între mari greutăți până i-a suc-

ces a redobândi fondul de mondură, care așă se numește „Fondul școlastic al fostilor grănițeri din regimentul român I.“ Acest fond așă se urcă la 335.000 fl., cu interesele căruia se susțin, împreună cu a noastră, 20 de școli în întreg regimentul.

Bărbatul acela, care a lucrat continuu, s'a ostentit și sacrificat pentru redobândirea fondului menționat, este Ilustritatea Sa dl D. Baron Urs de Mărgineni — tatăl copiilor noștri. (Cu un glas întreaga adunare a strigat: „să trăiască!“).

Mulți și în trecut ca și așă au fost poate de părere, ca acest fond să se împartă între membrii companiei, dar' cei mai mulți, pe cari nu i-a nutrit avariția, au știut aprea știința și cultura, a folosea școala, au hotărât scopul pentru care se foleșecă. Aceștia însuși de Duhul sfânt au apreațat cuvintele Domnului Christos: „Lăsați pruncii să vină la mine — să se lumineze“.

Acum sânt 3 ani, onorată adunare generală, de când s'au ales deputații pentru reprezentanța generală, în ședința pentru examinare a agendelor comitetului administrativ, și budgetul aceluiași comitet condus cu atâtă sinceritate din partea bunului nostru bărbat Baron Urs, care cu un zel neobosit îngrijește de înflorirea și prosperarea fondului și școlilor grănițerești.

Cu acea ocașiune s'a ales și eforia nouă pentru școala noastră.

Deoarece-țe timpul, pentru care s'a ales, a expirat, eforia școlară în consonanță cu ordinul Preaon. comitet administrativ de fondul școlastic ddto Sibiu 15/12 nr. 1048, a și convocat adunarea generală pentru ziua de așă sub nr. 2 și 3—1887 a ședinței eforiale.

Deci contând pe sinceritatea, umanitatea și tactul d-voastre, cu care v'ați arătat și de altădată în adunările noastre generale, mulțumindu-vă pentru încrederea pusă în noi acum trei ani, împreună cu colegii mei mē retrag — și cu această prilej la ordinea mea mēreea un președinte și unui notar ad hoc, declar ședința de deschisă.

Hațeg, în 8 Ianuarie 1887.

Un ascultător cu îndreptățit.

Din public.*)

Convocare.

Onor. membri ai „Societății de lectură română din Sibiu“ se convoacă pe calea aceasta la adunarea generală, ce se va ține Duminecă în 6 Februarie a. c. la 4 oare p. m. în localul societății. (Strada Cisnădiei nr. 7.)

Comitetul.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 4 Februarie n. Casa deputaților. Desbaterea specială a budgetului. Continuându-se discusia asupra subvenției operei, ministrul-președintă accentuează, că creșterea necontentă a cheltuelilor operei l'au îndemnat, a se orienta despre raporturile existente la asemene instiute din alte orașe. Oratorul se punea în arândă a operei și motivează părărea sa îndreptând la opera din Paris. Ministrul adauge însă că sperează, că darea în arândă a operei nu va fi de lipsă. Alt-cum dînsul intenționează, — spre a ajunge la o soluțiune satisfăcătoare — de a convoca o anchetă formală din specialisti, cari stau afară de cercurile guvernamentale. Oratorul recomandă votarea titlului. Darányi vorbește pro, Abrányi contra votării.

Viena, 4 Februarie n. „Neue Fr. Presse“ raportează, că întrunirea delegațiunilor e fixată pe 10 Martie n. Oprirea exportului de cai din Austro-Ungaria se va publica Sâmbătă sau Duminecă.

Roma, 4 Februarie n. Pe când camera ținea ședință, la Monte Citorio a avut loc o manifestație. Soldații a trebuit să susțină pasagiul liber.

În cameră mai toți oratorii au pledat pentru pedepsirea Abisinie și au votat creditul cerut. Guvernul a pus cesția de cabinet, apoi s'a terminat desbaterea.

București, 4 Februarie n. Camera a votat în unanimitate creditul de cinci milioane pentru completarea înarmărilor.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 2 Aprilie a. c. imobilele eređilor după Misa Galetin (din Franiova), de cătră trib. reg. din Becicherecul-mare, în comuna Franiova.

— 15 Martie a. c. imobilele lui Eisig Halpern (din Guradobra), de cătră trib. reg. din Deva. în comuna „Abucsa“.

— 24 Martie a. c. imobilele lui Mauriciu Schwartz, de cătră trib. reg. din Oradea-mare, în comuna „Bojt“.

— 2 Martie a. c. imobilele lui Nicolae Biró, de cătră jud. cerc. din Aiud.

— 4 Martie a. c. imobilele lui Efmie Postin, de cătră trib. reg. din Timișoara, în comuna Herneacova.

— 20 Aprilie a. c. imobilele lui Paul Babeș, de cătră jud. cerc. din Oravița, în comuna Iam.

— 15 Februarie a. c. imobilele lui Ignatie Bedekovich de cătră jud. cerc. din Modos.

Economic.

Plaja din Făgăraș, 28 Jan. Grâu frumos hectolitru fl. 6.— până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; săcara fl. 3.50 până fl. 3.60; cucuruzul fl. 3.80 până fl. 4.—; ovėsul fl. 2.20 până fl. 2.30; sēmēnta de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sēmēnta de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 5.— până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.50; linteia fl. 10.— până fl. 11.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.70; mălaiul fl. 7.— până fl. 8.—; sēu brut 100 chile fl. 25.— până fl. 40.—; unsorea de porc 60—62, slămina 60—80; cânepa fl. 36.— până 40.— Un chilo carne de porc 36 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel 16 cr.; ouă 5—6 cu 10 cr., chim fl. —.— până fl. —.—; lumini turnate de sēu 40 cr. până 45 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 31 Ian. n. s'a notat: unguresci bătrāni grei 41. 1/2 cr. până 42. 1/2 cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 44. 1/2 cr., de mijloc 43. 1/2 cr. până 44.— cr., ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țerāneascā, grea 41. 1/2 cr. până 42. 1/2 cr., de mijloc 43. 1/2 cr. până 44.— cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., romānesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sērbesci grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 42. 1/2 cr., transito ușori 41. 1/2 cr. până 42.— cr., ingrāșați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpāniți la garā.

Bursa de Budapesta

din 3 Februarie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	94.60
" " hārtie " 4%	85.60
Imprumutul căilor ferate ung.	146.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.—
Bonuri rurale ung. —.—	103.—
" " cu cl. de sortare	103.—
" " bānățene-timșene	103.—
" " cu cl. de sortare	103.—
" " transilvane	102.50
" " croato-slavone	—.—
Despăgubire pentru dițima ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	116.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	120.—
Renta de hārtie austriacā	77.50
" " argint austriacā	78.—
" " aur austriacā	107.50
Losurile austr. din 1860	—.—
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
" " de credit ung.	277.75
" " " " austr.	269.60
Argintul	—.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni impēratesci	5.96
Napoleon-d'ori	10.09
Mārci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	127.80

Bursa de Viena

din 3 Februarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	94.40
" " hārtie " 4%	85.10
Imprumutul căilor ferate ung.	146.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—.—
Bonuri rurale ung. —.—	103.20
" " cu cl. de sortare	103.20
" " bānățene-timșene	103.20
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	103.20
" " transilvane	103.20
" " croato-slavone	103.20
Despăgubire pentru dițima ung. de vin	—.—
Imprumut cu premiu ung.	115.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	118.57
Rentă de hārtie austriacā	77.05
" " argint austriacā	78.45
Rentă de aur austriacā	107.20
Losuri austr. din 1860	133.50
Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
" " de credit ung.	277.25
" " " " austr.	269.25
Argintul	—.—
Galbeni impēratesci	6.02
Napoleon-d'ori	10.13
Mārci 100 imp. germane	62.80
Londra 10 Livres sterlingi	127.15

Cursul pieței din Sibiu

din 3 Februarie st. n. 1887.

Hārtie-monetă romānă	Cump. 8.35	vēnd. 8.45
Lire turcesci	11.25	11.30
Imperiali	10.25	10.30
Ruble rusesci	1.15	1.16

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 91.—	vēnd. 93.—
" Rur. conv. (6%)	86.—	87.—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	—	—
Banca națională a Romāniei	1000.—	1001.—
Impr. oraș. București	33.—	36.—
Acț. de asig. Națională	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	97.—	97. 1/2
Schimb 3 luni	25.13 1/4	—
Societ. const.	—	142. 1/2
Aur	17.80	17.95

Specialitate în arme de precisiune.

Pușci de vēnat

Pușci de salon, Pistoale și revolvare

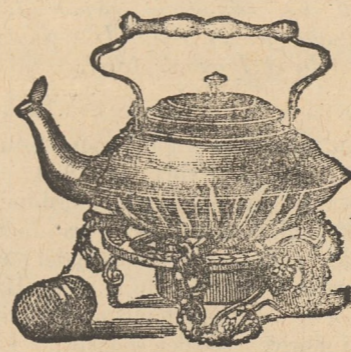

ale fabricii patentate

M. Arendt în Lüttich (Belgia)

se află pre lūngă prețuri moderate la domnul Carol F. Jickeli, Sibiu. 1—6 [396]

Numai veritabil cu marca fabricii M. A. pentru calitate bună ordinară. Armele de precisiune sūnt provēdute cu hārtie de garanție și cu marca Arendt.

Cafea, ceaiu etc. în 3 minute!

Cine voescē în scurt timp — aproape momentan — de numai 3 minute, fără vatră, fără lemne și cărbuni sē-și pregătescā însuși cafeaua, ceaiul, friptura, ouele etc., acela sē comande de mine întrodusul și în toate statele patentatul

Aparat de fert cu spirit

„Rapid“

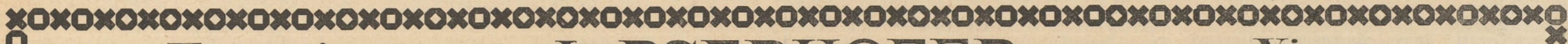
cu 7 focuri regulabile, în executare super-fină, o decoare a ori-cărei mese, tot atāt de practic cât și comod și ieftin, pentru-că cu spirit de abia de 1 cr. se pot pregăti 6 tasse de cafea sau ceaiu. O manipulare foarte ușoară și neprijmeđioasă! Nici o feștilă, nici un fum, nici un miros! Întru adevēr neincunđurat de lipsă pentru particulari, familii, oteluri și cafenele!

1 elegant aparat de fert rapid fl. 3.50
1 „ „ „ „ „ dimpreună cu o cană fină fl. 5.—
de ceaiu și sită argintărită

Un complet aparat rapid de salon dimpreună cu cea mai fină cană de ceaiu și sită argintărită pentru saloane și societăți cu îndrumare fl. 6.50

Export în masse în toate părțile lumii, deoarece aparatură e pretutindnea grozav de căutat pentru ieftinătatea, frumseța și ușoara lui manipulare. De a se procura exclusiv dela

Wiener Comissions u. Exportgeschäft Ant. Gans. Wien, III Kolonitzgasse 8/25. [354] 4—4

Farmacia

la „mērul de aur al imperului“.

I. PSERHOFER

Viena

Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sange mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adeverit efectul lor făcător de minuni, căci nu există o boală, în care sē nu se fi confirmat efectul acestor pilule. În casurile cele mai desperate, în cari celelalte medicamente s'au întrebuintat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumērate casuri și în timp scurt, însănētoșare deplină. **1 șatulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 șatule 1 fl. 5 cr.; comande cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 cr.**

Dacă se trimite banii anticipativ, atunci se trimite și comanda franco și costă 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 40 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consunenții mulțumesc pentru redobândirea sănēității lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele D-Voastre produc adevērată minune; ele nu sūnt ca alte multe mijloace lāudate, ci ele ajutā întru adevēr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasci cele mai multe le-am împārțit amicilor și cunoscūților și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri au dobândit prin ele — dacă nu sănēitatea completă, dar' totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' sē-mi trimiți earși cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor căpi am avut norocul a ne redobândi prin pilulele D-Voastre sănēitatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vē pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele D-Voastre, deoarece prelungă ajutorul lui Dđeu, muierea mea, care a suferit ani îndelungați de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sange ale D-Voastre de această boală, și deși deocamdată mai trebuie sē folosească, totuși sănēitatea ei e atāt de recreată, încāt poate sē-și caute earși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea Vē rog sē faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și Vē rog totodată pentru trimiterea din nou a alor două șatule de pilule și două bucāți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisio Novak.
Grădinar suprem.

Stimate Domnule! Presupunēnd că toate medicamentele D-Tale vor fi tot așa de bune ca renumitul D-Tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor casuri de umflături de degerare, pre lūngă toată neincrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărīt totuși a începe cu pilulele depurative ale D-Tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorroide. Fără întârziere trebuie sē-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuintare de 4 sēpt-tēmāni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebuintare de aceste șire, — dar' fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de înghețatură de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcānel 40 cr.

Balsam de gușe, medicament probat contra gūtului, 1 flacon 40 cr.

Esența de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Extract de plantagină, un medicament prea bine cunoscut, excelent leac de casă contra catarului, răgușelei și tusei etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană de reumatism, remediu cu efect grabnic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghieri, ischias, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechiă etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de flori de Alpi de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului. Un borcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal probat de prof. Steudel, la rane de umflături rele, la umflături ce erup în mod periodic, la ranele și aprinderile de țite și la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmārilor ale indigestiunii, ca: durere de cap, amețea, cărcei la stomac, acreeală la gūt, suferințe haemoriale, încuierie etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojdii. 1 flacon 60 cr.

Prav în contra sudoarei picioarelor. 1 șatulă 50 cr.

Medicamente homēopatiche de tot soiul se află totdeauna în cantitate suficientă.

Afară de preparatele aici numite se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine anunțate prin țiarele austriace, ear' articolii, cari din întâmplare nu s'ar afla în deposit, se vor comanda de altundeva prompt și ieftin.

Comande prin postă se vor efectua grabnic dacă se va trimite prețul mai nainte, sau și prin rambursă postală.

Comande făcute prin trimiterea mai nainte a banilor vin mai ieftin în ceea-ce privește porto, decât dacă pachetul comandat sosese cu rambursă postală.

[290] 2—12